

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/190/2022
Identifikačné číslo spisu:	1713215422
Dátum vydania rozhodnutia:	26.09.2024
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1713215422.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne K. Q. J., narodenej XX. O. XXXX, X. N. A., U. XX, zastúpenej splnomocnenkyňou Advokátska kancelária JUDr. Henrich Dušek, s.r.o, Bratislava - Karlova Ves, Staré Grunty 162, IČO: 36 740 951, proti žalovanému F. J., narodenému XX. R. XXXX, Bernolákovo, Nálepková 82, zastúpenému splnomocnenkyňou M&M Legal s. r. o., Bratislava - mestská časť Ružinov, Drieňová 27, IČO: 47 683 325, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 10C/278/2013, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 31. mája 2022 sp. zn. 5Co/107/2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 31. mája 2022 sp. zn. 5Co/107/2021 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Pezinok (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 8. júla 2021 č. k. 10C/278/2013-545 I. určil, že do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného (ďalej tiež len „BSM“) patria vybavenie rodinného domu v obci D., B. R. XX, bližšie identifikovaného v tejto časti výroku v hodnote 3.200 €, 2 motocykle zn. D. a S. XXX cc v hodnotách 5.356 € a 2.900 €, hypotekárny úver č. 0177214960 v I. (správne tu tak ako aj neskôr minimálne spôsobom „v I. I., O..I.“ - pozn. Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ďalej tiež len „najvyšší súd“ alebo „dovolačí súd“) poskytnutý vo výške 26.555,14 € a celkovými nákladmi úveru 34.060 €, patriaci do BSM v rozsahu sumy 16.234,93 €, zostatok na bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX v I. I., O..I. ku dňu zániku manželstva vo výške 11.754,80 € a zostatok na termínovanom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX v S. D., O..I. vo výške 19.952,84 €; II. BSM vyporiadal tak, že všetky položky pod I. zhora s výnimkou už splateného hypotekárneho úveru (s ich opätovným výpočtom v tejto časti výroku) prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného; III. žalovanému z titulu úplného vyporiadania BSM uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 29.699,28 € do 3 dní a IV. a V. vyslovil, že štát má voči stranám a žalobkyňa voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, kde o výške náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením. Toto rozhodnutie odôvodnil (pokiaľ šlo o vec samu) právne ustanoveniami §§ 40a, 143 a 145, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1 a 3 a § 150 OZ (Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení); § 115 a § 261 ods. 6 ObchZ (Obchodného zákonníka

č. 513/1991 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) a § 3 ods. 6 zákona č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Vecne mal (pominúc na tomto mieste nedôslednosť terminológie pri označovaní strán, vzbudzujúcu pochybnosti o tom, kto spor inicioval a kto v ňom naopak bol vykázaný do pozície jeho procesného súpera) za to, že rozhodnutie súdu o vyporiadaní BSM bolo potrebné pre nedostatok dohody rozvedených manželov na základe návrhu podaného v rovnakom roku, v ktorom bolo manželstvo rozvedené (2013) a predbežne si v tomto konaní bolo treba vyriešiť tiež otázku platnosti zmluvy o prevode obchodného podielu v spoločnosti I., I.W.V. (zo žalovaného na jeho matku) a to jednak pre dovolanie sa relatívnej neplatnosti tohto právneho úkonu žalobkyňou, ako aj pre usmernenie Krajského súdu v Bratislave (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) z konania ním vedeného pod sp. zn. 6Co/333/2015. Na prevod obchodného podielu i v zmysle rozhodnutia najvyššieho súdu vo veci sp. zn. 6Obdo/30/2009 žalovaný ako spoločník obchodnej spoločnosti nepotreboval súhlas druhého manžela (tu žalobkyne), tento úkon bol preto platným právnym úkonom, v dôsledku ktorého obchodný podiel opustil majetkovú sféru žalovaného ešte pred rozvodom manželstva, nie je súčasťou masy BSM a nebolo ho preto ani potrebné vyporiadavať.

2. Neprijal však obranu žalovaného poskytnutím mu daru zo strany jeho otca vo výške 143.000 € (na základe darovacej zmluvy z 5. januára 2009), dielom majúceho byť použitého aj na splácanie hypotekárneho úveru a sčasti reprezentujúceho i zostatky na účtoch v bankách pre názory o účelovosti predloženej darovacej zmluvy a o nepreukázaní reálneho odovzdania finančných prostriedkov v takejto výške žalovanému jeho otcom ani ich nadobudnutia otcom, žiadnymi listinnými dôkazmi (pričom so zreteľom k prechodu na menu euro práve krátko pred uzavretím darovacej zmluvy považoval súd prvej inštancie za potrebné zdokladovať aj spôsob výmeny peňazí predstavujúcich pôvodne sumu 4.308.018 niekdajších Sk potvrdením banky, k čomu taktiež nedošlo). To obdobne platilo o tvrdeniach žalovaného, týkajúcich sa sumy 4.560 €, poskytnutej ním žalobkyni 9. mája 2014, kde z dokazovania vyplynulo, že nešlo o preddavok na vyplatenie tzv. vyrovnacieho podielu, ale o vrátenie kúpnej ceny osobného motorového vozidla P. P., zakúpeného a vloženého do majetku obchodnej spoločnosti I., I.W.V. za finančné prostriedky poskytnuté žalobkyni jej rodičmi a po splatení leasingových splátok žalobkyňou odkúpeného (takto len formálne) za takúto sumu. Nesporné použitie hypotekárneho úveru (vrátane zostatku k času zániku manželstva) na prerábku a zariadenie domu vo výlučnom vlastníctve žalovaného viedlo k rozhodnutiu o prikázaní takto nadobudnutého majetku (ako aktíva) žalovanému a k zohľadneniu v rámci povinnosti na výplatu žalobkyne polovice zo sumy 16.234,94 € (8.117,46 €), ako aj polovice zo súhrnu súm predstavujúcich v súčte hodnoty vecí a majetkových práv prikázaných žalovanému (21.581,82 € ako 1 z 43.163,64 €).

3. Odvolací súd rozsudkom z 31. mája 2022 sp. zn. 5Co/107/2021 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie na odvolanie žalovaného podľa § 387 ods. 1 aj 2 CSP (Civilného sporového poriadku - zákona č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení) potvrdil a žalobkyni priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Do odôvodnenia takéhoto svojho rozhodnutia nad rámec pomerne rozsiahlej reprodukcie obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie (odseky 2. až 28. z celkového počtu 38), obsahu odvolania (ďalší odsek 29.) a odkazov na niektoré ustanovenia CSP pojal prakticky už len stručné zdôvodnenie prejednávania ním veci bez pojednávania a záver o neopodstatnenosti odvolania (odsek 30.); ďalšie závery o riadnom zistení súdom prvej inštancie skutkového stavu, o vykonaní dokazovania v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu (tu keď už, tak žaloby - opäť pozn. najvyššieho súdu), o správnom zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania aj o jeho správnych skutkových i právnych záveroch vrátane ich náležitého, jasného a výstižného odôvodnenia (odsek 31.) a skutočnosť stotožnenia sa v celom rozsahu i s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a obmedzenie sa preto na konštatovanie správnosti takýchto dôvodov (odsek 32.). Okrem toho napokon na ploche ďalších štyroch odsekov odôvodnenia (33. až 36.) zaujal stanoviská k odvolacím námietkam týkajúcim sa vlastníctva žalovaného k finančným prostriedkom na účtoch v bankách a ich získania darom od otca, vnosu ním do manželstva motocykla T. T. I. (ktorého predajom mali byť získané prostriedky na kúpu motocykla D. W.), platieb v súvislosti s kúpou automobilu P. P. a trov konania (v prvom prípade záverom o nepredložení žalovaným dôkazných prostriedkov preukazujúcich zaslanie mu finančných prostriedkov z účtu jeho otca, hoci na

takéto výpisy v odvolaní poukazoval a preukázaním len obdržania otcom žalovaného na jeho účet od O. J. spolu 9.000.000 niekdajších Sk; v druhom popretí tvrdenia žalovaného o nadobudnutí motocykla D. výlučne za prostriedky utržené za predaj skôr ním vlastneného motocykla T. zo strany žalobkyne a ďalšou dôkaznou pasivitou žalovaného, v treťom plným stotožnením sa s argumentáciou súdu prvej inštancie o slede udalostí vedúcich k obstaraniu automobilu spoločnosťou I., I.W.V. a jeho neskoršej kúpe žalovanou, ktoré potvrdzoval najmä obsah e-mailovej komunikácie strán sporu a vo štvrtom záujmom žalobkyne na mimosúdnom vyriešení sporu, ktorému bránili tvrdenia a konanie žalovaného, považované za účelové).

4. Proti takémuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný (ďalej tiež „dovolateľ“). Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovení § 420 písm. f/ aj § 421 písm. a/ (nesprávne b/) CSP. Namietanou vadou tzv. zmätočnosti v podobe porušenia jeho práva na spravodlivý proces odvolací súd zaťažil tým, že odôvodnenie svojho potvrdzujúceho rozsudku vystaval na mechanickom prevzatí záverov súdu prvej inštancie o účelovosti darovacej zmluvy uzavretej žalovaným a jeho otcom a o nepreukázaní obdržania finančných prostriedkov na účet žalovaného, hoci pravdou je tu (až na hotovostne poskytnutú časť celkovej sumy 143.000 € vo výške 10.000 €) opak (preukazovaný výpismi z účtov potvrdzujúcimi tri prevody sumami 5.000 €, 97.873,61 € a 29.900 € 14. mája 2009, 27. januára 2010 a 1. februára 2010). Okrem toho, že nižšie súdy pochybili aj označením účtu v I. I., O.I., za bežný účet (hoci tu ide o špeciálny - technický účet na české koruny, a teda na cudziu menu), bankovými výpismi je zdokladovateľný tiež pohyb prostriedkov obdržaných dovolateľom od jeho otca na takýto účet a ďalej na termínovaný vklad v S. D., O.I.. N. i následný prevod časti takýchto prostriedkov na bežný účet, z ktorých dôvodov zostatky na účtoch pojaté do masy BSM do nej pojaté byť nemali. Bez bližšieho zdôvodnenia (a návrhu na preferovaný spôsob vyporiadania) dovolateľ namietal tiež nezohľadnenie jeho preukázaných tvrdení týkajúcich sa motocykla aj osobného automobilu, v časti priznania nároku na náhradu trov konania žalobkyňi poukázal na legitímnosť svojej obrany voči požiadavkám zo žaloby nezodpovedajúcim zákonným zásadám vyporiadania BSM a napokon v časti namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci obom súdom s odkazom na konštantnú judikatúru (Cpj 86/1971, R 42/1972) vytkol zahrnutie do masy BSM aj daru darovaného len jednému z manželov. Navrhol zrušenie rozsudkov oboch nižších súdov s vrátením veci na ďalšie konanie súdu prvej inštancie, majúc za to, že nápravu zrušením len rozsudku odvolacieho súdu zjednať nejde.

5. Žalobkyňa dovolací návrh nepodala.

6. Najvyšší súd po zistení, že dovolanie podala včas (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech boli vydané rozhodnutia oboch nižších súdov (§ 424 CSP) a to za splnenia i zákonných podmienok jej zastúpenia aj spísania dovolania na to určenou osobou [§ 429 ods. 1 CSP v spojení s čl. I §§ 12 a 15 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení živnostenského zákona (v znení neskorších zmien a doplnení)], prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) a dospel k záveru, že dovolanie treba považovať za prípustné aj dôvodné.

7. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Tejto mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach §§ 420 a 421 CSP.

8. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP).

9. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa práve odcitovaného ustanovenia nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia;

rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto aj v tomto prípade skúmal opodstatnenosť argumentácie dovolateľa, že v konaní (pred nižšími súdmi) došlo k tvrdenej vade zmätočnosti.

10. Pojemným znakom vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ CSP je, že k nej došlo nesprávnym „procesným“ postupom súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere (intenzite), že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním zásadne rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie), znemožňujúca strane sporu (skôr a dnes ešte v mimosporových konaniach stále účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a măriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (v tejto súvislosti porovnaj R 129/1999 a 1Cdo/202/2017, 2Cdo/162/2017, 3Cdo/22/2018, 4Cdo/87/2017, 5Cdo/112/2018, 7Cdo/202/2017 a 8Cdo/85/2018). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integroálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

11. Žalovaný dovolaním namietal (o. i.), že k výskytu tzv. zmätočnej vady uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ CSP došlo pre rozpor záverov nižších súdov, týkajúcich sa údajného nepreukázania ním okolností darovania finančných prostriedkov použitých ním na splácanie hypotekárneho úveru aj na vklady na účtoch súdom prvej inštalácie zahrnutých do tzv. masy BSM s obsahom spisu, resp. s ním označenými dôkazmi.

12. V žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh a žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť (§ 132 ods. 1 a 3 CSP). Ak sa právna vec nedá prejsť a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci (čl. 4 ods. 1 Základných princípov CSP). Ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní, v uznesení podľa odseku 1 súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti podanie odmietnuť a ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať (§ 129 ods. 1 až 3 CSP). Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky (§ 149 CSP). Súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná (§ 185 ods. 1 CSP) a dôkaz listinou sa vykoná tak, že súd listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak ide o listinu, ktorej odpis bol strane sporu v priebehu konania doručený a ak listina alebo jej obsah neboli protistranou spochybnené (§ 204 CSP).

13. Citované ustanovenia (popri celom rade iných) potvrdzujú, že v bežnom sporovom konaní (o aké ide aj v prípade konania z tentoraz prejednávanej veci) súd nepreberá za strany dôkaznú iniciatívu a v tomto sa s účinnosťou od 1. júla 2016 (teda od nadobudnutia účinnosti súboru zákonov reprezentujúcich rekonštrukciu slovenského civilného procesu, do ktorého okrem CSP patria i Civilný mimosporový poriadok - zákon č. 161/2015 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení, Správny súdny poriadok - zákon č. 162/2015 Z. z., i tento v znení neskorších zmien a doplnení a napokon tiež zákon č. 125/2016 Z. z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov) odráža celková (nová) koncepcia civilného sporového procesu a princípy v ňom uplatňované (princípy

kontradiktórnosti konania a arbitrárneho poriadku, princípy dispozičný a prejednávaci). Okrem toho, že zákonodarcu takto sledoval aj cieľ posilnenia zodpovednosti strán za výsledok konania a zvýšenie miery procesných povinností najmä na strane iniciátora konania (žalobcu), nemôže byť pochybnosť o tom, že ustanovenia normujúce povinnosti žalobcu a rámcujúce jeho postup v spore sa musia primerane (čo aj len za pomoci analógie) uplatniť i na jeho procesného súpera. Rešpektovanie práva na spravodlivý proces na oboch stranách sporu pritom evidentne vyžaduje ingerenciu súdu v každom prípade neúplnosti či nedostatočnosti podania a/alebo dôkazov podanie sprevádzajúcich a to samozrejme nie v smere obrazného vedenia strany za ruku (tu rozumej jej navádzaním na to, ako má v spore postupovať a aké dôkazy označovať, navrhovať a prípadne aj predkladať), ale ako povinnosť súdu postarať sa o odstránenie tých nejasností (neúplností) podaní reprezentujúcich buď procesný útok alebo procesnú obranu, ktoré spravidla nejde vysvetliť inak, než opomenutím, a ktorých existencia spôsobuje nesúlad medzi tvrdeniami strany a dôkazmi ponúkanými na preukázanie ich pravdivosti.

14. Pri riadení sa práve priblíženými východiskami potom rozhodne nemohlo byť bez významu, že žalovaný už v rámci odvolania tvrdil, že záver súdu prvej inštancie o nepreukázaní ním reálneho darovania mu finančných prostriedkov v sume 143.000 € zo strany jeho otca, ako aj súvisiaci záver o účelovosti predloženej darovacej zmluvy z 5. januára 2009 sú v rozpore s predloženými listinnými dôkazmi. Pominúc na tomto mieste uvedenie čísla účtu v I. I., O..I., vedeného v českých korunách, oboma nižšími súdmi a aj dovolateľom v zrejme nesprávnom tvare (č. XXXXXXXXXXX/XXXX, hoci podľa obsahu výpisu č. 1/2011 na dnešnom č. l. 583 spisu by malo ísť o účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX) a tým danú zrejmu a dodnes neopravenú nesprávnosť vo výroku rozsudku súdu prvej inštancie (potvrdeného aj rozsudkom odvolacieho súdu) by pritom odvolací súd pri dostatočne dôkladnom zaoberaní sa odvolaním musel vziať do úvahy, že časť tvrdení z odvolania (tá o poukázaní prostriedkov z účtu v českých korunách v sume cca 1.000.000 Kč na termínovaný vklad v S. D., O..I.) preukázaná je (a bola už aj v čase predchádzajúcom rozhodovaniu o odvolaní), netrvanie ním na doložení aj skoršieho (odvolaním taktiež tvrdeného) príchodu zodpovedajúcich prostriedkov na takýto účet však (bez ďalšieho) neposkytovalo spoľahlivý podklad pre záver, že tu ide o prostriedky patriace do tzv. masy BSM. Hoci je pravdou, že výnimku (to, že niečo inak patriace do BSM tam v skutočnosti nepatrí) je povinná preukazovať strana, ktorá má na jej uplatnení záujem a tou bol v intenciách posudzovaného prípadu práve žalovaný, z pohľadu unesenia dôkazného bremena postačujúcim bolo už označenie dôkazu (v tomto prípade prítomné) a možnosť trvania aj na jeho pripojení bola podmienená tým, že dôkaz dotýčny má vo svojej dispozícii, resp. že nejde o stav jeho viny na nemožnosti predloženia (z čoho u výpisu z bankového účtu tretej osoby, hoc aj blízkej strane sporu, ani jedno rozhodne nemusí byť samozrejým a u výpisov z vlastného bankového účtu súvisí s tu nezodpovedanou otázkou, ako dlho je strana sporu povinná výpisy archivovať). Bez ohľadu na to, či k opisovanej situácii príde v dôsledku opomenutia strany alebo technických príčin (napríklad pre predloženie dôkazu za pomoci elektronických prostriedkov vo formáte znemožňujúcom súdu ďalej s ním pracovať a s týmto sa oboznámiť), za minimum v záujme zachovania procesných štandardov definujúcich právo na spravodlivý proces by malo byť považované poskytnutie možnosti chybu (ak k nej pravda prišlo na strane sporu) napraviť.

15. Za tohto stavu malo založenie potvrdzujúceho rozsudku odvolacieho súdu aj na závere o nepreukázaní tvrdenia neskoršieho dovolateľa o darovaní (ako výnimke z pravidla o spolupatričnosti všetkého nadobudnutého dnes už bývalými manželmi za trvania manželstva do BSM), hoci tento odporoval označeným a sčasti už v odvolacom a vo zvyšku v dovolacom konaní predloženým dôkazom, znaky procesne nesprávneho postupu odvolacieho súdu znemožňujúceho strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ak takto navyše len formálne bola rešpektovaná tiež úprava z § 387 ods. 3 CSP (prikazujúceho odvolaciemu súdu sa v odôvodnení potvrdzujúceho rozsudku I. zaoberať podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie a II. vysporiadať sa aj podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní), vylučovalo to akýkoľvek iný záver dovolacieho súdu než ten o prípustnosti aj dôvodnosti dovolania (v tomto prípade bez ohľadu na nemožnosť prijatia ďalších dovolacích námietok s výnimkou tej o trovách konania).

16. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Dovolací súd zruší aj rozhodnutie súdu prvej inštancie, len ak nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu (§ 449 ods. 2 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP).

17. Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami preto rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto svojho uznesenia, teda zrušil len rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Nepovažoval pritom totiž podľa neho o prípad nemožnosti zjednania nápravy zrušením len jeho rozhodnutia, nakoľko zodpovedanie otázky rozsahu tzv. masy BSM prípadne aj odlišne od spôsobu jej zodpovedania súdom prvej inštancie je v kompetencii (a jurisdikcii) odvolacieho súdu, ktorý tak ako súd prvej inštancie (a na rozdiel od súdu dovolacieho) je súdom nielen právnym, ale aj skutkovým.

18. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a dovolací súd sú viazané právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 454 ods. 3 CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.